

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 17 grudnia 2018

DIH-2.709.135.2018.CS

DECYZJA DIH-2 NR 83/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 4 listopada 2018 r., przedsiębiorcy M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą EXPUCH M. J. w Kobylniku, reprezentowanego przez pełnomocnika – od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 października 2018 r., nr PO.190.MP.5.2018.AS, wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z uwagi na niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny dla klientów, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co narusza art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.),

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej - 8 sierpnia 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr 617/2018, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą jakości paliw ciekłych, dokumentów pochodzenia i jakości badanego paliwa, zamieszczania informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych oraz zamieszczania informacji o zawartości dodatków metalicznych w paliwach ciekłych - na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą EXPUCH M. J. w Kobylniku (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na ww. stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 8 sierpnia 2018 r. nr PU.8361.329.2018 oraz poprzez dokumentację zdjęciową załączoną do akt sprawy.

Upoważnienie do kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach Strony oraz protokołem kontroli, doręczono Przedsiębiorcy w dniu kontroli 8 sierpnia 2018 r. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 21 września 2018 r. nr PO.190.MP.5.2018.AS, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...), w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

W piśmie z 2 października 2018 r., stanowiącym odpowiedź na wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary

pieniężnej, Przedsiębiorca – reprezentowany przez pełnomocnika – wniósł o przesłuchanie wszystkich pracowników kontrolowanej stacji paliw oraz Swojej córki na okoliczność, iż informacja o zawartości biokomponentów była obwieszona na tablicy ogłoszeń po prawej stronie budynku. Zdaniem Strony, o przygotowaniu wymaganej informacji świadczy jej zapis na dysku komputera z daty jej sporządzenia. Ponadto Strona zakwestionowała podejście formalne kontrolujących do ustalenia, że informacji o zawartości biokomponentów nie było na kontrolowanej stacji, podczas gdy inspektorzy nie oglądali w obecności właściciela stacji lub upoważnionego pracownika ww. tablicy ogłoszeń.

19 października 2018 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję nr PO.190.MP.5.2018.AS, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z uwagi na niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny dla klientów, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co narusza art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści niniejszej decyzji Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odniósł się do wniosków Strony zawartych w piśmie z 2 października 2018 r.

Pismem z 4 listopada 2018 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, w którym wniósł o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie art. 7 oraz art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego. Ponadto Strona uznała wymierzoną karę pieniężną za zbyt surową.

Przy piśmie z 20 listopada 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.329.2018.

Pismem z 26 listopada 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika że przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 8 sierpnia 2018 r. nr PU.8361.329.2018 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak

omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika obsługującego stację paliw oraz Przedsiębiorcy, który nie kwestionował ustaleń kontroli w niniejszym zakresie. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna zawarta w protokole oględzin, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów.

Mając na względzie treść odwołania, jak również pisma z 2 października 2018 r., w zakresie zarzutów naruszenia przepisów art. 7 oraz art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Zarówno w treści odwołania, jak i pisma z 2 października 2018 r., Strona prezentuje stanowisko, iż informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na stacji paliw i była zamieszczona w widocznym i ogólnodostępnym miejscu na tablicy ogłoszeń. Na poparcie tego stanowiska, Przedsiębiorca nie przedstawia jednak żadnych dowodów. Za takowy nie można bowiem uznać wniosku – zawartego w piśmie z 2 października 2018 r. - o przesłuchanie wszystkich pracowników kontrolowanej stacji paliw oraz córki Przedsiębiorcy na okoliczność, iż informacja o zawartości biokomponentów „*była obwieszona na tablicy ogłoszeń po prawej stronie budynku*”. Należy bowiem zauważyć, iż z treści protokołu kontroli z 8 sierpnia 2018 r. nr PU.8361.329.2018 (karta nr 2), jednoznacznie wynika, iż w momencie kontroli wymaganej informacji na stacji nie było i została ona uzupełniona w toku kontroli przez Przedsiębiorcę. W tym miejscu wymaga wyraźnie podkreślić, iż kontrola odbywała się w obecności Strony oraz pracownika obsługi stacji. Niniejszy protokół kontroli został następnie podpisany zarówno przez pracownika stacji paliw, jak i samego Przedsiębiorcę, który tym samym potwierdził brak wymaganej informacji o zawartości biokomponentów. Upoważnienie do kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach Strony oraz protokołem kontroli, doręczono Przedsiębiorcy tego samego dnia, tj. 8 sierpnia 2018 r. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Innymi słowy Przedsiębiorca do czasu wszczęcia postępowania administracyjnego - w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów - nie tylko nie kwestionował faktu braku

wymaganej informacji na kontrolowanej stacji paliw, ale też nie przedstawiał wersji jej rzekomego zamieszczenia na tablicy ogłoszeń.

Wypada w tym miejscu także zauważyć, iż zgodnie z protokołem kontroli z 8 sierpnia 2018 r. nr PU.8361.329.2018, kontrola trwała od godz. 12:10 do godz. 13:45. W jej trakcie inspektorzy wykonali 17 fotografii na kontrolowanej stacji paliw, które objęły budynek stacji z zewnątrz, drzwi wejściowe do niego, okna, dystrybutory, wnętrza budynku stacji oraz tablicę ogłoszeń. Dwie fotografie przedstawiają doskonale widoczną tablicę ogłoszeń, na której nie ma zamieszczonej informacji o zawartości biokomponentów. Tym samym zarzut, iż inspektorzy nie oglądali tej tablicy jest całkowicie niezasadny.

Konkludując, załączona do akt dokumentacja fotograficzna oraz treść protokołu kontroli nie pozostawiają wątpliwości, iż w dniu kontroli na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw, nie zamieszczono wymaganej informacji o zawartości biokomponentów, w tym także na tablicy ogłoszeń, do której odwołuje się Strona.

Na marginesie, należy zwrócić uwagę na daleko posuniętą niekonsekwencję Strony w zakresie stanowiska dotyczącego zamieszczenia omawianej informacji. O ile bowiem w treści pisma z 2 października 2018 r. Przedsiębiorca twierdzi, że informacja była widziana na tablicy ogłoszeń, o tyle w treści odwołania, wskazuje też na jej „*chwilowy brak*”, który „*mógł wynikać z okoliczności przypadkowych /.../ zerwanie przez złośliwego klienta stacji, czy odpadnięcie*”. W tym miejscu można dodać, iż w interesie Przedsiębiorcy jest takie umieszczanie wymaganych przepisami prawa informacji w taki sposób, aby nawet gdy dojdzie do nieprzewidzianych zdarzeń, informacja znajdowała się w miejscu ogólnodostępnym i widocznym.

W kontekście powyższego Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, iż przeprowadzenie dowodu z przesłuchania wszystkich pracowników kontrolowanej stacji oraz córki Przedsiębiorcy, nie znajduje uzasadnienia w niniejszej sprawie. Zgromadzony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, iż 8 sierpnia 2018 r. nie zamieszczono w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...), w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie należy potraktować stanowisko Strony, iż o przygotowaniu wymaganej informacji świadczy jej zapis na dysku komputera z daty jej sporządzenia. Sam fakt sporządzenia informacji na komputerze nie jest tożsamy z jej zamieszczeniem w miejscu ogólnodostępnym i w sposób widoczny.

Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej. Na marginesie wypada także dodać, że kontrola dokonywana przez inspektorów Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w zakresie realizacji obowiązku wynikającego z dyspozycji art. 9a ust. 1 i 2 tejże ustawy, polega na ocenie stanu faktycznego na dzień jej przeprowadzenia. Inspektorzy z oczywistych względów nie oceniają realizacji omawianego obowiązku w dniach poprzedzających kontrolę, czy też w dniach następujących po kontroli.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8, wynosi 5000 zł. Tym samym wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji nie mógł wymierzyć innej kary niż 5000 zł. Ustawodawca przyjął bowiem w przypadku naruszenia art. 9a ustawy karę w wysokości 5000 zł, nie przewidując możliwości jej miarkowania, ani też możliwości odstąpienia od jej wymierzenia.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż wyrażona w art. 7 zasada prawdy obiektywnej, stanowi że w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Innymi słowy postępowanie administracyjne oparte jest na zasadzie prawdy obiektywnej, co oznacza, że celem postępowania jest ustalenie tej prawdy w oparciu o fakty i okoliczności udowodnione. Dotarcie do prawdy materialnej następuje dzięki zgromadzeniu odpowiedniego materiału dowodowego, a następnie jego ocenie. Organ administracji powinien podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy i wyczerpujący zgromadzono materiał dowodowy, a następnie dokonano jego właściwej oceny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Ich analiza w sposób jednoznaczny prowadzi do wniosku, iż 8 sierpnia 2018 r. na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji o zawartości biokomponentów.

Reasumując powyższe, należy ponownie zauważyć, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Wypada w tym miejscu dodać, że obowiązek zamieszczenia czytelnych informacji o zawartości biokomponentów wynika z konieczności zapewnienia konsumentom możliwości weryfikacji, czy oferowane na danej stacji paliwo może być stosowane w użytkowanym przez konsumenta pojeździe, zgodnie ze wskazaniami producenta, warunkami udzielonej gwarancji lub oceny czy nie wywiera ono niekorzystnego wpływu na pojazd. Brak omawianych

informacji pozbawia zatem konsumenta możliwości dokonania właściwego - dla jego pojazdu - wyboru paliwa.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 października 2018 r., nr PO.190.MP.5.2018.AS, wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niezamieszczenia w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...). Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany, co wynika z ustaleń kontroli.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa

pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/